

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v K., proti žalovanej **E., s.r.o.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. L., advokátom so sídlom v B., **o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a iné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18 C 303/2000, v konaní o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2008 sp. zn. 4 Co 150/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 20. decembra 2006 č.k. 18 C 303/2000-370 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil neplatnosť skončenia pracovného pomeru účastníkov, ďalej aby určil, že tento pracovný pomer trvá a aby žalovanú zaviazal zaplatiť mu náhradu mzdy a náhradu za nevyčerpanú dovolenku. Súd zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej do 3 dní náhradu trov konania vo výške 53 388 Sk.

Uvedený rozsudok napadol žalobca odvolaním, pričom žalobu vzal sčasti späť. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. marca 2008 sp. zn. 4 Co 150/2007: **a/** pripustil späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa zaplata mzdy vo výške 7 517 Sk a náhrady mzdy za dovolenku vo výške 13 836 Sk; rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zrušil a konanie zastavil, **b/** v ostatnej zamietajúcej časti vo veci samej rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, **c/** v časti náhrady trov konania napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov konania, **d/** žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Výroky rozsudku odvolacieho súdu o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (vid' vyššie c/ a d/) napadla žalovaná dovolaním. Uviedla, že v konaní jej bola odňatá

možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo tieto výroky už nemohla napadnúť odvolaním a v odvolacom konaní sa domáhať ochrany svojich práv. Pokiaľ žalobca v konaní mal právo podať odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu zaväzujúcemu ho na zaplatenie náhrady trov konania, žalovaná toto právo vo vzťahu k výroku rozsudku odvolacieho súdu o náhrade trov odvolacieho konania nemala. Odvolací súd teda nezachoval rovnaký prístup k účastníkom konania a napadnutými výrokmi svojho rozsudku rozhodol „na báze jednoinštančného konania“. Pritom nezohľadnil, že žalovaná bola v konaní procesne úspešná a mala jej byť priznaná náhrada trov konania proti procesne neúspešnému žalobcovi (§ 142 ods. 1 O.s.p.); dôvody na aplikáciu § 150 O.s.p. neboli dané. Vzhľadom na to žalovaná žiadala, aby dovolací súd napadnuté výroky rozsudku odvolacieho súdu zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovanej nie je podaný dôvodne. Dovolanie žiadal zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu o trovách prvostupňového a odvolacieho konania. Tieto výroky sú síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, majú ale charakter uznesenia a tento charakter nestrácajú, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné v prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; v § 239 ods. 3 O.s.p. je ale výslovne uvedené,

že ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. teda vylučuje prípustnosť dovolania žalovanej proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu o trovách prvostupňového a odvolacieho konania. Prípustnosť dovolania žalovanej preto z § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na vyššie uvedené by prípustnosť dovolania žalovanej zakladala iba procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Ak je konanie postihnuté niektorou z týchto vád, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných vád ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania, nie je ale významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k vade takejto povahy – rozhodujúce je iba jednoznačné zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád.

Dovolateľka vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit'.

Dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je procesne nesprávny (vadný) postup súdu v občianskom súdnom konaní odnímajúci účastníkovi možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. Postup súdu, ktorý je v súlade s procesnými predpismi, nemôže založiť procesnú vadu konania uvedenej povahy.

Žalovaná v dovolaní tvrdí, že k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. došlo postupom odvolacieho súdu pri rozhodovaní o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 150 O.s.p.). Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie (§ 224 ods. 1 O.s.p.). Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa (§ 224 ods. 2 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok predpokladá procesné situácie, v ktorých odvolací súd bude rozhodovať nielen o trovách odvolacieho konania, ale tiež o trovách prvostupňového konania. V § 201 O.s.p. pritom ustanovuje, že odvolanie možno podať len proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa (ktorým rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania nie je).

Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené považuje za neopodstatnenú námietku dovolateľky, že procesný postup odvolacieho súdu (ktorý rozhodol o trovách prvostupňového a odvolacieho konania, pričom žalovaná toto jeho rozhodnutie nemohla napadnúť odvolaním) vykazoval znaky procesne nesprávneho postupu odnímajúceho žalovanej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ žalovaná namieta, že odvolací súd nepostupoval dôsledne podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a nesprávne aplikoval alebo interpretoval § 150 O.s.p., namieta nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke náhrady trov konania. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ale nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci je dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde).

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou

dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutých výrokov rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. decembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková